

Vakok legyünk, vagy szabadok?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a mai nap igéjét, ahogyan megírva találjuk a Példabeszédek könyve 9. fejezete 10. versében a következőképpen: „A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.” — Urunk, olyan szép, amikor csak EGY mondatot csomózol a mi szívünkre, és az nem olyan, mint Pál apostol mondatai, amelyek kétoldalasak... Mi sokszor bosszúálló Istennek gondolunk Téged, akitől félnünk kell. Kérjük, hogy mutasd meg nekünk, hogy a Veled való minden találkozás mekkora öröm. Bontsd ki a lelkünkben a vágyat arra, hogy megláthassunk és megismerhessünk Téged, és ezzel az életünk szabad, teljes és örök legyen. Ámen.

Két csábító nő hívogat bennünket a Példabeszédek könyvének 9. fejezetében. (A lányokat pedig két csábító pasi...) **Az egyikük: a Bölcsesség** — **a másikuk: a Balgaság.** A Bölcsesség királynői pózban áll. A Balgaság szétvetett lábakkal ül. A Bölcsesség egy templomszerű, hétoszlopos házban finom, húsos falatokkal lakomát tart. Így hívogat a Bölcsesség minden szétküldött szolgálója titeket: „Ha tapasztalatlan vagy, térj be ide! Egyetek a kenyeremből, igyatok a legjobb boromból!” (Péld 9,4-5). De közben a Balgaság is hívogat titeket: „Ha tapasztalatlan vagy, térj be ide! A lopott víz édes, a titokban evett kenyér pedig gyönyörhöz vezet.” (Péld 9,16-17). Látszólag a Bölcsesség is, és a Balgaság is az öröm forrása. Mind a kettő csábítóan hívogat bennünket. Ráadásul a Balgaság még szétvetett lábakkal is... **Csak hogy van ám egy óriási különbség. Ugyanis a Bölcsesség hozzáteszi ezt is a hívásához: Legyetek bölcsék – és akkor: -- Éltek!** (Péld 9,6). És itt az Élet nem a királyi, vagy a nagyvilági életet: a mulatozást, hanem az ÖRÖK Életet jelenti.

Hoppá... ITT derült ki a válaszut lényege. **Pillanatnyi, lopott örömeket akarunk-e kedves testvéreim, vagy örök életet?** Egy sivatagi országban a Balgaság lopott vize nem akármilyen bűn, hanem az egyik legnagyobb. Egy sokat éhező országban a Balgaság titokban megevett, lopott kenyerere sem akármilyen bűn, hanem az egyik legnagyobb. Ezzel szemben egy sokat éhező országban a Bölcsesség húsos falatokkal, bőséges kenyérrel és a legjobb borral teli, örök életet adó lakomája egy olyan öröm, amelynél semmi nem lehet jobb és több.

A Bölcsesség hívása – Isten hívása Így szól Isten Ézsaiás próféta könyvében: „Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért! ... Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat! ... Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek!” (Ézs 55,1-3). Isten hívása ugyanaz, mint Jézusé: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! (Jn 7,37; Jel 22,17). **Látjuk tehát, hogy a Bölcsesség nem más, mint Isten, a Balgaság pedig nem más, mint a – Gonosz.**

Még a rajta csúfolódóknak is szól a Bölcsesség hívása. A Bölcsesség lakomáját és a Balgaság lopott falatait azonban egyszerre nem lehet választani. A Bölcsességgel, azaz: az Istennel való közösséghez meg kell gyűlölni a Balgaságot, azaz: a Gonoszt. Az, aki még döbrent rá arra, hogy a Bölcsesség és a Balgaság hívogatásában nem két jóllakásról van szó, azaz azt hiszi, hogy: mindegy, hogy melyiket választja, mindenképpen jól fog lakni – az nemcsak tapasztalatlan, hanem kifejezetten vak is. A mai vasárnap minket a vakságból isteni bölcsességre hív. Pontosan úgy, ahogyan az oltár előtt felolvasott igében Jézus vakságból – örök örömebe, Jézus dicsőítő követésére hívta a jerikói vakot (Lk 18,36-43).

Idáig minden szép és jó. Tényleg csak a hülye cseréli el a gazdag és örök lakomát a pillanatnyi élvezetet nyújtó, lopott kenyérére és lopott vizezkére. (No persze nézzünk magunkba: hányszor voltunk és vagyunk mi ekkora hülyék... Ott van a párunk, aki hűségesen kitart mellettünk, mi meg elmegyünk egy buliba, berúgunk, és utána ki tudja, kivel találjuk egy ágyban magunkat... Ott van még két hét, hogy becsülettel felkészüljünk egy vizsgára, de mi inkább hülyére csaljuk magunkat, és vigyorogva bezsebeljük a lopott ötöst... És így tovább...)

Itt jön azonban a bökkenő. Hallottuk: a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme (Péld 9.10a). Hát... Ez nem is olyan egyszerű... Ahhoz, hogy bebocsátást nyerjünk Isten királyi menyegzőjére, rettegni kell az Istentől? Rettegés lenne az örök élet ára? Isten csak a szolgalelkű depressziósok Istene? Ez egyáltalán nem így van! Miért?

Gondolkodjunk el azon, hogy volt-e már olyan tapasztalásunk az életünkben, amikor Isten közelében éreztük magunkat. (Vagy ha ilyen még nem volt, akkor hallottunk-e, vagy olvastunk-e olyan emberről, akinek volt. Az utóbbi, az olvasás nem is olyan bonyolult: üssétek fel a Bibliát bárhol, ahol egy ember, akár egy próféta először találkozott Istennel, és ugyan-
ezt fogjátok olvasni.) Isten emberi ésszel felfoghatatlan nagysága, tisztasága, fenségessége és hatalma döbbenettel teli tiszteletet teremt az emberben. Ilyenkor jut hirtelen az eszünkbe minden törpeségünk és hernyóságunk: a megcsalt párunk, a lopott ötöseink és a sok-sok többi...

Van azonban itt az eredeti héber szövegben egy óriási csavar... A héber nyelv Isten nevére két kifejezést is használ. Az egyik a tetragrammaton, a JHWH, amely Istennek a Mózes kérdésére válaszként mondott: „Vagyok, aki vagyok” neve. A JHWH nevet mindig akkor használja az ószövetség nyelve, ha az irgalmazó és kegyelmező Istenről van szó. Mózes második könyvében Isten így fejt ki Mózesnek bővebben ezt a nevet: „A JHWH, A JHWH irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége – Nagy!” (2Móz 34,6) Isten másik gyakran használt, ószövetségi neve az Elohim, amelyik az igazságot teremtő, a bűnt igazságosan megbüntető Isten. **A Bölcsesség kezdete nem Elohim félelme.** – *Akitől tényleg lehetne is félni, mert igazsága jogosan megítél bennünket...* – **A bölcsesség kezdete az irgalmazó, a kegyelmező, a hozzánk örökké hűséges, minket mindennél jobban szerető JHWH félelme. AZAZ: az Isten felfoghatatlan nagyságával, tisztaságával, fenségességével és hatalmával való szembesülés össze-törettetését az Isten szeretete által való fel-emeltetésünk követi.** Így szól erről János apostol: „Szeretteim: az Isten a szeretet. A szeretetben pedig nincs félelem, sőt, a teljes szeretet kiűzi a félelmet” (1Jn 4,8.18). Ha megérezzük Isten reánk irányuló, felmérhetetlenül gazdag, örök szeretetét, akkor kiálthatunk fel a zsoltáros hitével: „Istenem, vezess és gondozz engem! A Te kezedbe ajánlom lelkemet, Te váltasz meg engem, Uram!” Így is van. Jézus valóban megváltott minket a kereszten – átvéve tőlünk minden bűnünket – a megcsalt párunkat és a lopott ötöseinket is mind. Így vált teljessé a mi utunk Isten végtelen szeretete felé – Isten Egyszülött Fiának a nekünk adott végtelen szeretete által.

Nem marad más hátra, semmint az igeszakaszunk egyetlen mondata második felének az átgondolása. *(Ne ijedjete meg, ez már igen rövid lesz...)* Hogyan is hangzott ez? „A Szentnek megismerése ad értelmet” (Péld 9,10b). **Ahogy átéljük Isten jelenlétét a mi életünkben, ahogyan rádöbbenünk arra, hogy Jézus minket TÉNYLEG megváltott a kereszten, úgy jutunk közel a Szentnek, azaz Istennek a megismeréséhez. És itt a megismerés nem konfirmációi lecke, hanem együttes élet Istennel.** Az Istennel való együttes élet a Jézus által nyitott úton való fokozatos közeledés Isten nagyságához és tisztaságához. **Amikor leborulunk a mindenható Isten nagysága előtt, térden állva többet látunk, mint mások lábujjhegyen.** Ilyenkor kapjuk meg a felülről való bölcsességet, amely Jakab apostol szavaival: „tisza, békeszerető, méltányos, engedelkeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató” (Jak 3,17). Ezzel a felülről való bölcsességgel értjük meg Isten igéjét – nem úgy, mint az oltár előtt felolvasott igében a tanítványok, akik „semmit sem értettek” a Jézus által már harmadszor elmondott szenvedéseiből és feltámadásából (Lk 18,34).

Végezetül: az Isten megismerésével kapott bölcsességgel szabadok leszünk. Szabadok a bűntől, és szabadok a földi élet aggodalmaitól és félelmeitől.

Vakok legyünk, vagy szabadok? Ez a kérdés: válasszatok! A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy – Jézus kegyelmével és Jézust követve – vakok tovább nem leszünk! Ámen.